

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Α

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
ΛΛΟΙΜΟΝΟ !.. Έδολοφονήθη !.. απάντησε ο Χόλμς.

Καί, γιά νά μήν γάνη τόν καιρό του περισσότερο, έφυγε άμέσως.

ΣΤΟ ΣΠΗΡΙ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΝΤΕ ΜΑΛΜΑΙΖΟΝ

Ο άκουρατος άστινομικός, μόλις έφυγε άπ' τή καταστήματα «Άδων και Σια», τράβηξεν άμέσως γιά τή μέγαρο του κόμης ντε Μάλμαϊζόν, ό όποιος τόν άποδέχτηκε προθυμότητα.

—Κύριε Χόλμς, ψιθύρισε ταραγμένος ό κόμης, μόλις είδε νά μπαί- νη μέσα στην αίθουσα ό πασίγνωστος άστινομικός, πολλές φορές ά- κούσα νά γίνεται λόγος γιά σάς και χάρω πολύ γιά τήν γνωριμία σας. Καθήστε.

—Όχι, εύχαριστώ, άποκρίθηκε συγχνημένος ό Σέρλοκ Χόλμς.

—Όπως θέλετε, ξανάτε ό κόμης, περισσότερο ταραγμένος. 'Αλλά άν κρίνη κανείς άπ' τήν όρα της έπισκέψεώς σας και κυρίως άπ' τή όψη σας, μοι φάνεται ότι δέν έχετε νά μου άναγγείλετε καμιά ειγάριστη είδησι. Σάς άμολογώ λοιπόν ότι με εκπλήττει και με τρομάζει ή έπισκεψή σας.

—Κύριε κόμη, τού απάντησε μ' ένα ξηρό τόνο στή φωνή του ό άστινομικός, δυστυχώς ό φόβος σας είνε δικαιολογημένος. Ναι, ένα θλιβερό περιστατικό μ' έφερε έδώ, αλλά, σάς παρακαλώ, προσπαθή- σατε νά φανήτε ψύχραιμοι !.. Έίμαι ύποχρεωμένος νά σάς ά- ναγγείλω ότι συνέβη κάποιο δι- στήχημα..

—Σε ποιόν, Σε ποιόν ;.. φό- νηξε, τρέμοντας σύγχροος ό κό- μης.

—Στήν κόρη σας !.. συνέχισε α' ένα θλιβερό τόνο ό άστινο- μικός.

—Στήν Ειρήνη !.. Στήν κόρη μου ; ξεφώνισεν άπελπισμένα ό κόμης, γλομιάζοντας.

—'Αλλ' άμέσως σφεδόν, πιάνο- ντας τή μέτωπό του, πρόσθεσε :

—Όχι, κύριε, είνε άδύνα- τον νά συνέβη δυστήχημα στην κόρη μου. Η Ειρήνη μου βρι- σκεται μέσα στό δωμάτιό της άπ' τις 9. Είμαι σίγουρος γι' α-υτό !.. Θυμάμαι, μάλιστα, πώς μοι παραπονέθηκε ότι είχε ήμ- κρανία και γι' αυτό δέν θέλησε νά πάη στην Όπερα. Άν της συνέ- βιανε κανένα δυστήχημα έδώ, θα τό έγνώριζα πρώτος έγώ. 'Α, βέβαια, θα έγινε κάποιο λάθος, καμιά σύγχυσις..

—Δυστυχώς, κ. κόμη, ή πλη- ροφορίε μου είνε άπολύτως έξακριβομένες. Μπορείτε μάλιστα νά πεισθήτε άμέσως γι' αυτό.

—Πώς ! έκανε κατάπληκτος ό κόμης.

—Μάλιστα. Δέν έχετε, παρ ό νη ρωτήσετε, άν ή δεσποινίς κόρη σας βρίσκεται στό δωμάτιό της.

Ο κόμης τότε, άνησυχος, χιτίστηκε με νευρικότητα τή κουδοϊνη και διάταξε τόν ύπηρετή του, πού παρονισάθηκε σέ λίγο, νά ρωτήσει άν ή κόρη του ήταν μέσα στό δωμάτιό της.

Μόλις ό ύπηρετής έφυγε, ό κόμης άρχισε νά βηματίζει νευρικά μέσα στό δωμάτιό και νά ψιθυρίζει :

—Δέν είνε δυνατόν... Η Ειρήνη ;... 'Α, όχι !... 'Αδύνατον !... Κά- ποια παρεξήγησις συμβαίνει βέβαια.

Τέλος, μόλις ξαναγύρισε ό ύπηρετής του, τού φώναξε, κιντίζον- τάς τόν κατόματα, μ' άγανά :

—'Α !.. Ηρθε. Μπατίστ !.. Λοιπόν ;..

—Κύριε κόμη, τού απάντησε ό ύπηρετής κοιπιάζοντας, ή καμα- ριέρα, πού έστειλα στό δωμάτιό της δεσποινίδος, μοι άμολόγησε, ύ- στερα άπό πολλούς διαταγμούς, ότι ή κόμηςσα δέν είν' εκεί.

Ο κόμης ντε Μάλμαϊζόν έχασε άμέσως τή χρομία του και άρχισε νά τρέμει και νά σφινάζη καταθλιμμένος :

—'Αλλά τότε.. πού.. πού είνε ;.. Μοι φάνεται πώς συμβαί- νουν πολύ παράδοξα πράγματα μέσα στό σπίτι μου !.. Ποῦ είνε ή κόρη μου τέτοιαν ώρα ;..

Ο ύπηρετής έφυγε άμέσως. Τότε ό Σέρλοκ Χόλμς πήγα κοντά στον άπορροιάλλη άριστοκράτη και τού είπε μ' έναν τόνο γεμάτο σημάθεια :

—Κύριε κόμη, συγκεντρώστε τήν ψυχραιμία σας. Τό δυστήχημα πού συνέβη είνε άρχετα σοβαρό, δυστυχώς. 'Η κόρη σας..

—'Η κόρη μου ;

—'Η κόρη σας πέθανε !..

—Πέθανε !.. επανέλαβε συντετριμμένος ό κόμης. Θεέ μου με γαλοδύναμε, τί συμφορά, τί συμφορά !.. 'Η Ειρήνη μου πέθανε ;.. Μά, είνε δυνατόν αυτό ; 'Ενα πλάσμα, πού δέν ήταν άκόμια έβασο χρόνον, όλο ύγεια και χαρά, νά πεθάνη άξαφνα ; 'Α, είνε άδύνα- τον ! 'Όχι, κύριε, δέν είνε δυνατόν.

—Κύριε κόμη, τόν διεκίνησε με συντριβήν ό Σέρλοκ Χόλμς, ή κό- ρη σας δολοφονήθηκε !..

Ο δυστηχημένος πατέρας, μόλις άκουσε τή λόγια αυτά τού ά- στινομικού, σωριάστηκε άπάνω στην πολυθρόνα του σάν πτώμα. Προσήλωσε κατόπιν τή άπληνη βλέμματά του άπάνω στόν έπισκέπτη του και άρχισε ν' αναπνή δύσκολα, σάν νά πνιγότανε. Τέλος, κα- τώρθωσε νά ψιθυρίση, με τρεμάμενα χείλη στόν άστινομικό :

—Τήν δολοφόνησαν !.. Δολοφόνησαν τήν κόρη μου ;.. 'Η Ειρή- νη μου δολοφονήθηκε !.. Γιατί ;.. Γιατί ;.. Ποῦς είνε ό δολοφό- νος ;

—Συγκεντρώστε πρώτα τίς δυνάμεις σας, κύριε κόμη !.. Κάνετε κοιράγιο. Τό όνομα τού δολοφόνου ίσως νά σάς τρομάξει περισσό- τερο !

—Ποῦς είνε ;.. Θέλω νά τή μάθω.. Πέστε μου..

—'Η κόμηςσα δολοφονήθηκε άπ' τόν Τζάκ τόν Άντεροβγάλη !..

Ο πατέρας της νέας έκρινε τότε τή κάτοχο πρόσωπό του μέσα στής χούφτες του και άρχι- σε νά τραυλίζει, πνιγόμενος άπ' τούς λυγμούς του :

— Είνε φοβερό !.. Είνε άπά- σιο !.. Μά πώς έγινε αυτό ; Πώς έπεσε στό νύχια του τό άμοιρο παιδί μου ; Ποῦ τή βρήκε ό ά- παισίος κακούργος και της έδω- σε ένα τόσο φριχτό τέλος ;.. Μί- στερ Χόλμς, άν δέν μοῦ μιλοῦ- σατε σεις, θα νόμιζα ότι κάποιος έγρηθός μου σκέφτηκε νά με τρελλάνη, με μιά τέτοια φρικα- λέα είδησι, θέλησε νά με κινή νά τινάξω τή μυαλά μου στόν ά- έρα.. Μιλήστε μου, σάς παρα- καλώ, πέστε μου ; πού και πού δολοφονήθηκε ή Ειρήνη..

— Έστο, πρέπει νά σάς πῶ τήν αλήθεια. Τό έγκλημα διε- πράχθη μέσα στό άποικιστή της κ. Καζανά, ένα σπίτι πού έχει τήν πού άταίρια φήμη στό Λον- δινό. Μέσα στό σπίτι αυτό πή- γαννε ταχτικά ή κόρη σας, έδώ και λίγες μέρες.

Ο κόμης ντε Μάλμαϊζόν τε- νάχησε άμέσως άπ' τή θέα του, σκούπισε τή δάκρυά του και άλλω- ξε με μιάς ύφης. Τό πρόσωπό του πήρε μιά σκληρή και ψυχρή έξ- φρασι και με μιά ύπάκουση φωνή, είπε στόν Σέρλοκ Χόλμς :

—Δέν μπορούσε νάταν ποιέ κόρη μου, μιά κοπέλλα πού σήναξε μέ- σα σέ τέτοια κέντρα, 'Επομένως δέν έχασα τίποτε. Μπορούμε, άν θέλετε, νά μιλήσουμε γιά κανένα άλλο ζήτημα. Όσο γιά σάς, κύριε, έκάνατε τή καθήκον σας και γι' αυτό δέν μπορώ, παρ ό νη σάς έπ- γνωμονά.

—Κύριε κόμη, τού είπε τότε ό Σέρλοκ Χόλμς, άν είμαι άξιος της εύγνωμοσύνης σας, κ' όπως έλπίζω και της εμπιστοσύνης σας, έπιτηνάτε μου νά παύ στό δωμάτιό της κοιμήσις. Έπιλάω νά βρω μέσα εκεί κανένα πράγμα, πού νά μοῦ χρησιμεύση πολύ γιά νά ανα- κλιώρη τή ίχνη τού δολοφόνου. Έπίσης θέλω νά έξετάσω τή θάλα- μηπόλο της..

—Είσατε ελεύθερος, κ. Χόλμς. Κάνετε ό,τι θέλετε ! τού απάντη- σε ό κόμης.

Κι' άποῦ φώναξε τόν ύπηρετή του και τόν διάταξε νά όδηγήση τόν έπισκέπτη του στό δωμάτιό της κόρης του, έφυγε πρώτος άπό μιά διπλην μονόφυλλη πόρτα, σφίγγοντας τίς γροθιές του, γογγύ- ζοντας, κλιμάγοντας και καταρόμενος συγχρόνως..

(Άκολουθεί)

Ο Σέρλοκ Χόλμς άρχισε νά έξετάζη τήν καμαριέρα της κομήσης..